

U Jeg oplever et lidt særligt nærvær sammen med de ældre. De sidder ikke og kigger i telefonen, mens man snakker sammen, og så føler man jo, at det vi gør bliver værdsat.

Merle Gregersen, ungarbejder på Violskrænten og Grønnegården

Når 15-årige Merle Gregersen to gange om ugen møder op på arbejde på Violskrænten og Grønnegården bliver hun oftest mødt af Grethe Thomsen, som venter på hende ved indgangen. Efter Merle Gregersen er startet som ungarbejder får de to mange snakke om livet på tværs af generationerne. Foto: Simon Carlsson

FAKTA

Kommunale fritidsjob

Norddjurs Kommune har i første omgang afsat 250.000 kroner til at etablere kommunale fritidsjob.

Ud over job på plejecentrene er der også afsat penge til at etablere fritidsjob i kommunens skoler og SFO'er, på socialområdet, biblioteker og i kommunens driftscenter.

Unge hjælpende hænder skaber gyldne øjeblikke på plejecentrene

Merle Gregersen og Sofie Munk har søgt og fået et par af de anderledes fritidsjob, som Norddjurs Kommune forsøger sig med. Det kommer der masser af stjernestunder ud af.

SIMON CARLSSON

simon.carlsson@lokalavisen.dk
Merle Gregersen og Grethe Thomsen kigger et øjeblik på hinanden hen over det lille bord. Så griner de.

Den ældre kvinde har lige fortalt, hvordan hun sang og skrælede i sin bil, når hun kørte mod Norge for at besøge sin søn. Når man sidder der for sig selv i bilen, er der jo ikke nogen, der kan fortælle en, hvor dårligt man synger, bemærker Grethe Thomsen.

Det var dengang, hun havde bil og kunne køre. Det var dengang.

Merle Gregersen lytter opmærksomt til historien. Der er mange år imellem de to, men i snakken er de tæt på hinanden.

Anderledes fritidsjob

15-årige Merle Gregersen er ansat som ungarbejder på plejecentret Violskrænten og Grønnegården i Grenaa. Det er hun sammen med 16-årige Sofie Munk, og de to ungarbejdere er en del af Norddjurs Kommunes projekt om kommunale fritidsjob.

Projektet blev besluttet i

forbindelse med sidste års budgetaftale. Det bygger på erfaringer fra andre kommuner, som har etableret fritidsjob på plejecentre for blandt andet at skabe større interesse for at søge ind på uddannelser i sundheds- og omsorgsområdet.

For Sofie Munk og Merle Gregersen var det ikke i første omgang nysgerrigheden for plejebørnerne, der fik dem til at søge jobbet. Det var nærmere interessen for et fritidsjob, som så væsentlig anderledes ud end dem, de ellers bliver præsenteret for.

«Jeg læste om jobbet på Facebook, og jeg syntes bare, det lød som noget, der passede til mig. Jeg har ikke så meget lyst til at sidde i kassen i supermarkedet, og det her lød som om, der både var noget frihed og muligheden for at lære noget, som man måske ikke får så mange andre steder,» fortæller Sofie Munk.

«Jeg synes allerede, jeg har lært ret meget om, hvordan for eksempel skoler og job så ud for mange år siden. Snak om skoler kan jeg selv relatere til, så det er virkelig interessant at høre om, og jeg føler også, at de ældre synes, det er ret spændende at høre om, hvordan vores hverdag i skolerne ser ud i dag. Og så synes jeg bare, at ældre mennesker ofte er rigtig hyggelige at være sammen med,» uddyber Merle Gregersen.

Giver stjernestunder

Det er nemlig det, det handler om. Samvær og nærvær. Ungarbejderne deltager ikke i plejedelen. Sofie Munk og Merle Gregersen er blevet spurgt, om de kan se sig selv hjælpe bebo-

Sofie Munk aflægger besøg hos Dagmar Wesenberg Lyndgaard på Grønnegården. Arbejdet på plejecentret har allerede fået den 16-årige gymnasieelev til at reflektere over, om en uddannelse i pleje- og omsorgsbranchen kan være en mulig fremtid. Foto: Simon Carlsson

erne med at spise, hvis det bliver nødvendigt. Det er ikke et krav, men det er vigtigt, at både ungarbejdere og beboerne kan føle sig trygge i samværet. Det fortæller social- og sundhedsassistent Betina Gleerup Andersen, som har været tovholder på ansættelsen af ungarbejdere.

«Det er vigtigt, at det på ingen måde bliver grænseoverskridende for hverken de unge eller de ældre. Derfor handler det mest om at være her og hygge. Vi har jo opdaget, at der sker noget helt særligt, når unge mennesker kommer her og er sammen med de ældre. Det skaber nogle relationer og reminiscenser hos de ældre, som er rigtig gode. Og så kan vi se, at de ældre borgere sætter rigtig stor pris på, at de unge kommer her med ro og nærvær. Det giver nogle stjernestunder og noget livskvalitet,» fortæller Betina Gleerup Andersen.

Udbredte kendskab

Som nævnt tidligere har den

politiske beslutning om at etablere kommunale fritidsjob blandt andet til formål at skabe tidlig interesse for plejebørnerne, som i øjeblikket oplever store vanskeligheder med at rekruttere både uddannet personale og unge til uddannelserne.

Derfor er der også afledte gevinster ved at have unge ansatte som Merle Gregersen og Sofie Munk, der ikke i første omgang søgte jobbet med fokus på, at det også skulle være en fremtidig karrierestige. Det noterer formand for Voksen- og Plejeudvalget Lars Møller (S).

«Vi har selvfølgelig et håb om, at de får smag for branchen og dermed bliver inspireret til at uddanne sig til den, men vi håber faktisk også, at ungarbejderne kan være med til at aflive nogle myter om arbejdet med ældre mennesker. Der er helt sikkert fordomme om, at det er trælst og tungt arbejde, og det håber vi, at vores ungarbejdere kan fortælle til venner og veninder, at det er

alt muligt mere end det.

Stolthed i arbejdet

Merle Gregersen og Sofie Munk kan godt genkende nogle af myterne om livet på plejecentret. Virkeligheden er dog en anden. S

«elv om der også er svære stunder og beboere, der lider af svær demens og kræver en anden opmærksomhed end den, de to piger kan give, så er der masser af andre steder, de kan bidrage.»

«Der er altid mange aktiviteter i gang på den ene eller den anden måde. Det er ikke altid bare at gå en tur. Der er altid nogen, der har behov for noget forskelligt, og det får mig til at tænke på, hvilken forskel, jeg kan gøre, men også hvad jeg selv kan lære af det,» forklarer Sofie Munk.

Samme oplevelser har Merle Gregersen, og hun har allerede oplevet, at hendes arbejde har skabt opmærksomhed blandt vennerne.

«Der er flere af mine venner, der spørger ind til arbej-

det. Mange synes, det lyder spændende og måske også lidt sejt, fordi de ikke vidste, at man kunne få sådan et fritidsjob. Det gør mig lidt stolt, fordi det også viser, at der ikke skal så meget til for at gøre en lille forskel,» konstaterer Merle Gregersen.

Ud af mobilen

De to ungarbejdere startede i jobbet på Violskrænten og Grønnegården 1. september. Det hele er således stadig ganske nyt, og der er stadig noget tilvænnning.

Allerede nu har de dog fået varm følelse af, at der bliver set frem til, at de dukker op i to timer to gange om ugen.

Og selv om det i starten mest handlede om et anderledes fritidsjob, så har det allerede sat sig i Sofie Munk og Merle Gregersen, at deres arbejde ser ud til at gøre en forskel.

«Jeg har gået med mange tanker om, hvad jeg skal efter gymnasiet, og det her arbejde har helt sikkert fået mig til at reflektere endnu mere over tingene og givet tanker, om jeg skal gå den vej. Det er rigtig dejligt at vide, der er nogen, der får noget ud af det, vi gør,» siger Sofie Munk.

Det går tilsyneladende begge veje. Merle Gregersen og Sofie Munk har i hvert fald noteret sig, at der på visse områder også bliver givet tilbage.

«Jeg bliver ofte mødt af Grethe, der sidder og venter på, at jeg kommer. Det er rigtig rart, at man føler sig velkommen, og så oplever jeg et lidt særligt nærvær sammen med de ældre. De sidder ikke og kigger i telefonen, mens man snakker sammen, og så føler man jo, at det vi gør bliver værdsat,» siger Merle Gregersen.